

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Andżelika Socha

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **K. J.**

przeciwko **A. J.**

o alimenty

oraz powództwa **T. J. (1)**

przeciwko **K. J.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. zasądza od pozwanej A. J. alimenty na rzecz powoda K. J. urodzonego (...) w D. w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 16 listopada 2015 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk T. J. (1) jako przedstawiciela ustawowego powoda;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. uchyla obowiązek alimentacyjny powoda T. J. (1) względem pozwanego K. J. wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 20 lutego 2007 roku, w sprawie IC 119/07 od dnia 16 listopada 2015 roku;

IV. nakazuje pozwanej A. J. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 360 zł, tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był zwolniony;

V. zasądza od A. J. na rzecz T. J. (1) kwotę 1 216 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

T. J. (1) jako przedstawiciel ustawowy powoda K. J. w pozwie z dnia 16 listopada 2015 roku wniósł zmianę punktu III wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 20 lutego 2007 roku w sprawie IC 119/07 w ten sposób, że w miejsce rat alimentacyjnych zasądzonych od T. J. (1) na rzecz małoletniego K. J. w kwocie po 320 zł miesięcznie zasądzić alimenty od pozwanej A. J. na rzecz tegoż małoletniego w kwocie po 700 zł miesięcznie. Powyższe żądanie pozwu potraktowano jako dwa odrębne pozwy: o alimenty oraz o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, które rozpoznano łącznie w jednym postępowaniu. W uzasadnieniu żądania wskazano, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia (...) w sprawie (...) zmieniono rozstrzygnięcie o władzy rodzicielskiej zawarte w wyroku rozwodowym i wykonywanie

władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. J. powierzono ojcu, ograniczając władzę rodzicielską matki. Począwszy od sierpnia 2015 roku małoletni zamieszkał z ojcem, jego żoną i córką i od tego czasu ojciec w całości pokrywa wszelkie wydatki związane z utrzymaniem i wychowaniem syna, gdyż matka w żadnym razie nie partycypuje w tych kosztach. Ojciec powoda wskazał, że miesięczny koszt utrzymania syna to 1400 zł, na którą to kwotę składają się koszty wyżywienia 500 zł, koszt zakupu środków czystości i kosmetyków 50 zł, zakupu ubrań i obuwia 300 zł, lekarstw i wizyt u lekarza 100 zł, opłat szkolnych 50 zł, udział w kosztach utrzymania domu oraz opłatach za media 413 zł miesięcznie. Przedstawiciel ustawowy powoda podkreślił, że syn wyprowadzając się od matki nie zabrał ze sobą prawie żadnych rzeczy osobistych, a te które posiadał okazały się za małe lub nie do użytku, co wymagało zakupienia nowej garderoby przez ojca, oraz, że poniósł koszt prywatnych badań kontrolnych syna u okulisty, zakupił nowe okulary dla syna, a nadto będzie ponosił koszt leczenia syna u ortodonta z uwagi na wadę zgryzu syna. Odnośnie swojej sytuacji finansowej ojciec powoda wskazał, że po zamknięciu niedochodowej działalności gospodarczej jest osobą bezrobotną z prawem do zasiłku w kwocie 585,60 zł, a jego żona prowadzi szkołę tresury psów. Odnośnie sytuacji materialnej pozwanej nie została ona bliżej przedstawiona, gdyż T. J. (2) wskazał, że nie ma wiedzy o miejscu jej zatrudnienia i wysokości dochodów, wie jednak, że pozwana regularnie wyjeżdża do pracy za granicę.

Pozwana wniosła o uchylenie obowiązku alimentacyjnego w stosunku do ojca powoda wobec decyzji Sądu o powierzeniu ojcu wykonywania władzy rodzicielskiej, odnośnie zaś żądania alimentów od siebie wniosła o utrzymanie alimentów kwocie zasądzonej od ojca w wyroku rozwodowym oraz wskazała, że pracowała ostatnio przy opiece nad osobami starszymi za granicą bez rejestracji, że w czerwcu 2015 roku straciła pracę w Niemczech, początkowo żyła z oszczędności a potem z pomocy mamy oraz, że dorabia u siostry pilnując dziecka, że nie jest zarejestrowana jako bezrobotna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) ze związku małżeńskiego T. J. (1) i A. J. urodził się syn K.. K. jest jedynym dzieckiem pozwanej, zaś T. J. (1) posiada córkę z nowego związku (...) urodzoną (...).

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 20 lutego 2007 roku w sprawie I C 119/07 rozwiązano przez rozwód małżeństwo rodziców powoda, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. powierzono matce, a udział rodziców w ponoszeniu ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem małoletniego ustalono w ten sposób, że zasądzono od ojca alimenty w kwocie po 320 zł miesięcznie.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia (...) w sprawie (...) zmieniono pkt. II wyroku orzekającego rozwód rodziców powoda w ten sposób, że wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powodem powierzono ojcu, a obowiązki i uprawnienia matki ograniczono w tym zakresie do współdecydowania o wyborze szkoły, zawodu i sposobu leczenia w przypadku poważnej choroby, zobowiązując ojca do udzielania na żądanie matki okresowych informacji i wysłuchania jej w sprawach dotyczących syna

(bezsporne)

Pozwana nie ma wyuczonego zawodu, pozostaje w nieformalnym związku z M. B., obecnie nie pracuje, poprzednio do 2015 roku pracowała bez rejestracji za granicą jako pomoc przy osobach starszych, zarabiała 1000 Euro miesięcznie, następnie gdy powrót do poprzedniej pracy okazał się nie możliwy nie szukała innej pracy w Polsce, żyła z oszczędności i pozostawała na utrzymaniu konkubenta, który opłaca rachunki za zajmowane przez nią mieszkanie i dodatkowo przekazuje kwotę 1000 zł miesięcznie dla niej na życie. Pozwana pomagała siostrze w opiece nad dzieckiem, za co otrzymywała 300-400 zł miesięcznie. Pozwana w 2016 roku nie poszukiwała stałej pracy na terenie Polski, gdyż była w ciąży, od 21 czerwca 2016 roku zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, w dniu (...) urodziła dziecko, które zmarło. Obecnie pozwana przebywa pod opieką lekarzy i psychologa, leczenie nie jest odpłatne, a koszt zakupu leków uspokajających i innych wynosi około 120 zł miesięcznie. Pozwana mieszka w mieszkaniu o powierzchni 34 m², które należy do jej konkubenta, mieszka w nim sama, w czasie, gdy konkubent przebywa za granicą. Ostatni raz legalnie pozwana pracowała prowadząc działalność gospodarczą w

zakresie sklepu ogólnospżywczego w B., który zamknęła w 2013 roku w związku z powstaniem marketów, lokal w którym prowadziła działalność był wynajmowany. Pozwana użytkuje dwa samochody osobowe – O. (...) z 2005 roku i M. (...) z 2003 roku, która należy do jej konkubenta. Konkubent pozwanej jest narodowości greckiej, obecnie pracuje na budowie w Niemczech, pozwana nie zna wysokości jego dochodów, w przeszłości konkubent pozwanej zajmował się handlem samochodami.

Pozwana jest zainteresowana synem, ma z nim dobre kontakty. K. od 2-3 miesięcy spędza u matki niemal wszystkie weekendy i dni wolne od nauki, która mu zapewnia wówczas utrzymanie, ponadto kupiła synowi x- boxa za kwotę 800 zł, smartfon za kwotę 400 zł, buty, torbę, słuchawki, spodnie, bluzę, a nadto kupuje mu potrzebne rzeczy np. bieliznę, skarpetki, kupiła mu także ćwiczenia do szkoły do VI klasy.

W czasie wakacji 2016 roku pozwana przez około 4 dni przebywała nad morzem, gdzie wyjechała z konkubentem i synem, zapewniając w tym czasie synowi utrzymanie. W wakacje 2015 pozwana wraz z konkubentem była w Grecji.

Od przedostatniej rozprawy w niniejszej sprawie pozwana zaczęła łożyć na utrzymanie syna kwotę po 250 zł miesięcznie.

Dowód: - dokumentacja fotograficzna – karta 77-82,

- dowody zakupu – karta 93-94,

- informacja ze szpitala – karta 138,

- zwolnienie lekarskie pozwanej – karta 145,

- informacja z PUP w D. – karta 151,

- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda - karta 161-162,

- przesłuchanie pozwanej – karta 162,

T. J. (1) z zawodu jest stolarzem, w zawodzie nie pracuje. Pozostaje w związku małżeńskim z R. J., z którą zamieszkuje w domu wolnostojącym, nowoczesnym wyposażonym, w którym jest wydzielony pokój dla małoletniego, wyposażony zgodnie z jego potrzebami. T. J. (1) w przeszłości prowadził działalność gospodarczą w postaci sklepu spożywczego, którą zakończył w kwietniu 2014 roku, nie był właścicielem lokalu, gdzie był prowadzony sklep, lecz tylko najemcą, obecnie istotny sklep prowadzi była pracownica ojca powoda, której sprzedał wyposażenie sklepu za kwotę 5000 zł. W 2014 roku ojciec powoda uzyskał przychód 420.231,11 zł, zaś koszty uzyskania przychodu wyniosły 404.939,40 zł. Od 15 czerwca 2015 roku ojciec powoda był zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. W 2015 roku ojciec powoda uzyskał przychód 116.593,05 zł, zaś koszty uzyskania przychodu wyniosły 111.508,17 zł. Żona powoda pracuje jako menager hotelu w B. i zarabia 1900 zł brutto.

Przedstawiciel ustawowy powoda po zamknięciu istotnej działalności utrzymywał się z wyprzedaży towaru ze sklepu, z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży łodzi wędkarskiej, za którą uzyskał 15.000 zł, ze sprzedaży samochodu oraz z działalności gospodarczej żony w zakresie tresury psów, którą faktycznie on się zajmuje wobec faktu, że R. J. była w ciąży a następnie przebywała na urlopie macierzyńskim, uzyskując świadczenie w wysokości 585,60 zł. Ojciec powoda w toku postępowania założył działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży internetowej odzieży damskiej, która jeszcze nie przynosi dochodów, stara się o dotację.

Powiatowe Urzędy Pracy w Z. i w D. w okresie od 2015 roku do maja 2016 roku posiadał liczne oferty pracy dla osób bez zawodu oraz w zawodzie sprzedawca – magazynier z wynagrodzeniem – 1750 – 2000 zł miesięcznie.

Na miesięczny koszt utrzymania domu zajmowanego przez ojca K. z rodziną składają się koszty energii elektrycznej około 250 zł miesięcznie (średnia z miesięcznych blankietów z 10 miesięcy), wody i ścieków – 85 zł, Internetu 35 zł,

ogrzewania – 208 zł, koszt podatku od nieruchomości, zatem średnio na jednego z czworga mieszkańców przypada kwota około 150 zł miesięcznie.

Ojca powoda i jego żonę obciążają ponadto spłata kredytu hipotecznego w wysokości 428,44 zł miesięcznie i konsumpcyjnego 375,77 zł miesięcznie.

Dowód: - sprawozdanie z wywiadu środowiskowego – karta 36 akt (...),

- blankiety płatności za energię elektryczną – karta 18,
- faktura za wodę i ścieki – karta 19,
- decyzja Starosty Powiatu (...) – 23,
- dowód przelewu świadczenia z ZUS dla R. J. – karta 24,
- deklaracje podatkowe za 2014 i 2015 rok – karta 64-66, 128-133,
- informacje PUP z Z. – karta 106-111, 113, 153-154
- informacja PUP z D. – karta 115-118,
- informacja z Ewidencji Działalności Gospodarczej – karta 152,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda - karta 161-162,
- przesłuchanie pozwanej – karta 162,

Małoletni K. jest uczniem szkoły publicznej. K. ma zalecone nosić okulary, które ojciec zakupił dla niego w listopadzie 2015 roku za kwotę 600 zł. Okularów powód nie nosi regularnie.

Początkowo po zamieszkaniu u ojca K. był dzieckiem ze znaczną nadwagą. Wskutek podejmowanych działań przez ojca i jego żonę małoletni powód stracił około 15 kilogramów wagi, jego sylwetka uległa diametralnej zmianie, wyszczupłał, urosł, co wymagało zmiany garderoby i zakupu nowej odzieży.

Małoletni ma wadę zgryzu, uzasadnionym było wdrożenie leczenia ortodontycznego, co było poprzedzone badaniami, których koszt poniósł w całości ojciec powoda. W 2016 roku łączne wydatki T. J. (1) w tym zakresie wyniosły około 2200 zł, a umowa na leczenie ortodontyczne powoda opiewa na kwotę 7400 zł.

Średni miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi około 1200 zł miesięcznie, a na kwotę tą składają się koszt wyżywienia – 450 zł, zakupu ubrania i wyżywienia - 200 zł, udział w kosztach utrzymania domu – 150 zł, koszt ortodonty i leczenia w tym zakupu okularów – około 150 zł miesięcznie, koszt używania telefonu 25 zł, kosmetyków, środków czystości i fryzjera – 75 zł, wycieczek szkolnych, składek szkolnych, ubezpieczenia i przyborów szkolnych – 100 zł, wyjazdów wakacyjnych, rekreacji i przyjemności, w tym gier komputerowych – w przeliczeniu 50 zł miesięcznie.

W wakacje 2016 roku powód wraz z ojcem, jego żoną i przyrodnią siostrą byli przez około 2 tygodnie na wakacjach w Chorwacji.

Dowód: - faktura za okulary – karta 74,

- dowody, faktury i potwierdzenia przelewów za zakupy – karta 8-10, 12-15, 73,75-76, 85-87, 155-156,
- dokumentacja fotograficzna – karta 122-126,
- faktura za leczenie ortodontyczne i paragony za usługi dentystyczne – karta 155, 157,

- umowa na leczenie ortodontyczne – karta 158-159,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda - karta 161-162,
- przesłuchanie pozwanej – karta 162,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Powództwo o alimenty zasługuje na uwzględnienie do kwoty 600 zł, ponad tę kwotę podlegało oddaleniu, zaś powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ojca wobec syna określonego w wyroku rozwodowym podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 k.r.i o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymywać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwie jest, że powód K. J. mający 13 lat nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto nie posiada on żadnego majątku, który mógłby być wykorzystany na potrzeby jego utrzymania. Z uwagi na to cały koszt utrzymania małoletniego powoda spoczywa na jego rodzicach. Zakres zobowiązań każdego z rodziców, na mocy przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda Sąd uznał, że należą do nich środki pieniężne niezbędne do jego wyżywienia, ubrania, zachowania czystości, leczenia, w tym odpłatnego ortodontycznego, zakupu okularów, wydatki szkolne - na wycieczki, składki, ubezpieczenia, koszt używania telefonu, koszt wyjazdów wakacyjnych i rekreacji.

Uznając za usprawiedliwiony koszt leczenia ortodontycznego Sąd przyjął, że obecnie, gdzie noszenie aparatów ortodontycznych jest bardzo częste, jest to wydatek, którego nie można uznać za zbędny, czy też zbytekowny u nastoletniego chłopka, który ma wadę zgryzu, któremu – co podkreślił ojciec – zależy na wyglądzie, a jednocześnie jest to usprawiedliwione względami zdrowotnymi, a to prawidłowym rozdrabnianiem spożywanych pokarmów. Co zresztą istotne na zasadność leczenia ortodontycznego wskazywała pozwana, podnosząc, że sama rozważała uprzednio takie odpłatne leczenie syna, jednak się go nie podjęła z racji wysokich kosztów i odmowy T. J. (1) partycypacji w tym zakresie. Odnośnie kosztów ubrania powoda Sąd nie zgodził się z twierdzeniami jego ojca, że usprawiedliwiona wysokość tych kosztów to 300 zł, miesięcznie – zatem 3600 zł rocznie, gdyż kwota ta wydaje się być zbyt wygórowana, nawet gdy uwzględnić, że dotyczy zaspokojenia potrzeb nastolatka, szczególnie, że powinny one być adekwatne do stopy życiowej obojga rodziców, z których żadne nie jest osobą ponadprzeciętnie bogatą, co uzasadniałoby wyrównanie poziomów życia i ustalenie wyższej kwoty. Koszty miesięcznego wyżywienia przyjęto na kwotę 450 zł miesięcznie - około 20 zł dziennie, przy założeniu, że 8-10 dni w miesiącu - na weekendy od piątku do niedzieli - małoletni przebywa u matki, która zapewnia mu wówczas utrzymanie. Ustalając wysokość przypadających na powoda kosztów utrzymania domu Sąd nie zaliczył do nich kosztów kredytów obciążających T. J. (1) i jego żonę, gdyż dom stanowi ich własność a nie K., także nie zaliczył na koszty utrzymania małoletniego powoda rachunku za telefon wystawionego na „ Sklep (...)” (karta 20) gdyż dzieląc twierdzenia pozwanej nie można do usprawiedliwionych wydatków na utrzymanie 13 - latka zaliczyć rachunku telefonicznego ze sklepu, nawet jeżeli ojciec już przestał w tym czasie go prowadzić. Także dołączonego do pozwu zamówienia na komputer na nazwisko żony T. J. (1), Sąd nie mógł zaliczyć do kosztów utrzymania małoletniego K., gdyż przedstawiciel ustawowy – mimo zarzutów pozwanej w tym zakresie – nie wykazał by komputer ten został zakupiony właśnie dla małoletniego, a nie na potrzeby prowadzonej przez żonę działalności gospodarczej.

Co do pozostałych elementów kosztów takich jak koszt fryzjera, kosmetyków i środków zachowania czystości to ich wysokość przyjęto w oparciu o nie kwestionowane w tym zakresie przez pozwaną twierdzenia T. J. (1) oraz dołączony paragon od fryzjera – uznając, że wydatki te Sąd adekwatne do potrzeb nastolatka i uwzględniają realia istniejące na tutejszym terenie. Kierując się tożsamymi względami przyjęto koszty wydatków szkolnych, rekreacji i wyjazdów wakacyjnych powoda ustalając ich wysokość adekwatnie do potrzeb nastolatka.

Ustalając możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej do alimentacji pozwanej Sąd oparł się na przesłuchaniu pozwanej oraz przedstawiciela ustawowego i uznał, że faktyczna obecna sytuacja materialna pozwanej jest znacznie lepsza niż ona sama przekonuje. Poza małoletnim powodem nie ma ona nikogo na utrzymaniu, otrzymuje wsparcie finansowe od swojego konkubenta, do niedawna posiadała oszczędności, a wszystko to pozwalało jej na pozostawanie pracy i jej nie poszukiwanie, czego wyrazem był brak rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotna. Co istotne rejestracji jako bezrobotna pozwana dokonała dopiero w czerwcu 2016 roku, ale nie z powodu woli poszukiwania pracy, lecz będąc w ciąży potrzebowała ubezpieczenia zdrowotnego. W pełni uzasadniony jest zatem wniosek, że pozwana nie w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, wprawdzie obecnie po utracie dziecka jej stan zdrowia przejściowo się pogorszył, ale nie ma przeciwwskazań do podjęcia przez nią pracy. Na dobrą sytuację materialną pozwanej wskazują ponadto jej wydatki na wyjazdy za granicę – bez znaczenia czy do rodziny czy na wakacje oraz drogie prezenty kupowane dla małoletniego powoda takie jak X- box, czy telefon komórkowy. Co istotne zakupów tych dokonała w sytuacji, gdy w tym czasie nie płaciła na syna alimentów do rąk jego ojca.

Reasumując powyższe rozważania Sąd uznał, że pozwana jest osobą zdolną do pracy, a jej możliwości zarobkowe są co najmniej na poziomie najniższego wynagrodzenia, które w 2016 roku wynosiło 1850 zł.

Po określeniu, we wskazany sposób możliwości zarobkowych pozwanej Sąd ustalił sytuację materialną przedstawiciela ustawowego powoda, na którym również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec powoda. I w tym przypadku Sąd uznał, że sytuacja materialna ojca jest znacznie lepsza niż sam przekonuje. Ojciec powoda wprawdzie zamknął poprzednią działalność gospodarczą w postaci sklepu spożywczego, jednak z tego faktu nie wynika, że nie ma on dochodów. Sam przyznał bowiem w toku sprawy (...) tutejszego Sądu, że faktycznie zajmuje się tresurą psów w firmie żony, która była w ciąży, a potem na urlopie macierzyńskim, zresztą innym źródłem dochodów żony jest wynagrodzenie za pracę w hotelu. Przeprowadzone porównanie ujawnionych dochodów ojca powoda i jego twierdzeń, że działalność gospodarcza żony nie przynosi dużych dochodów z wydatkami, których dokonał w toku postępowania, czy to na dwutygodniowy wyjazd do Chorwacji, czy to na odpłatne leczenie ortodontyczne syna, mimo braku wsparcia alimentacyjnego ze strony matki – wskazuje jednoznacznie, że ojciec powoda jest osobą, która znajduje się w dobrej sytuacji finansowej i wykorzystuje obowiązujące możliwości prawne i prawno – podatkowe, by obniżyć swój obowiązek podatkowy, co jednak nie oznacza, że jest osobą ubogą. Ojciec powoda nie poszukuje pracy, mimo, że rynek pracy obecnie poszukuje pracowników, co po raz kolejny prowadzi do wniosku, że jego sytuacja materialna jest na tyle dobra, że nie musi tego czynić.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych A. J. i T. J. (1), kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powoda K. J.. Przedstawiciel ustawowy powoda twierdził, iż koszty te wynoszą około 1400 zł miesięcznie i żądał alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powoda wynoszą około 1200 zł miesięcznie. W skład niezbędnych kosztów utrzymania małoletniego K. wchodzi obecnie koszty, żywienia, ubrania, obuwia, zachowania higieny, fryzjera, leczenia u ortodonta i okulisty, wydatków szkolnych, na rekreację, rozrywki oraz udział w kosztach utrzymania domu, w którym zamieszkuje, z tym, że jak wskazano wyżej bez uwzględnienia rat kredytów zaciągniętych przez ojca i jego żonę. Ojciec powoda nie udowodnił jaką szczególną dietę stosuje K., uzasadniając określenie miesięcznych kosztów żywienia na kwotę 500 zł miesięcznie, szczególnie, że kilka pełnych dni w tygodniu małoletni przebywa u matki, dlatego też przyjęto w tym zakresie z wskazanych wyżej względów kwotę 400-450 zł miesięcznie (20 złotych dziennie).

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby

zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Przedstawiciel ustawowy powoda dochodził pozwem alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie. Pozwana deklarowała wolę partycypowania w kosztach utrzymania syna w kwocie ustalonej w wyroku rozwodowym w wysokości po 320 zł miesięcznie, której sąd nie mógł uwzględnić jako, że obowiązek alimentacyjny w tej wysokości ustalono niemal 10 lat temu, a od tego czasu – co oczywiste potrzeby K. uległy zwiększeniu a i wzrost cen jest oczywisty.

Zasądzone alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie zdaniem Sądu odpowiadają możliwościom zarobkowym pozwanej i przyczynią się do zaspokojenia około połowy potrzeb powoda. Przy ustalaniu wysokości alimentów należało wziąć pod uwagę, co podkreślono wyżej, że faktyczna sytuacja materialna obojgą rodziców jest znacznie lepsza niż ta, którą przedstawiali w Sądzie, oboje są osobami zdolnymi do pracy, dlatego ich udział w kosztach utrzymania K. ustalono po połowie. Z powyższych względów powództwo o alimenty ponad kwotę 600 zł podlegało oddaleniu.

Odnosnie powództwa T. J. (1) o uchylenie obowiązku alimentacyjnego zawartego w wyroku rozwodowym to żądanie w tym zakresie podlegało uwzględnieniu, wobec zamieszkania syna w domu ojca, który zapewnia mu obecnie bieżące utrzymanie.

Orzeczenie o kosztach sądowych zostało oparte o przepisy art. 13 i art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398, z późn. zm.). Orzekając o kosztach zastępstwa procesowego zgodnie z art. 98§ 1 k.p.c. i 100 k.p.c. sąd dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów i uznał, że skoro małoletni powód wygrał sprawę w 86%, a pozwana w 14 % to przedstawicielowi powoda należy się po zestawieniu tych wyników kwota 1032 zł obliczona w oparciu o § 2 ust. 4 poprzednio obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku poz. 461), które należało stosować w niniejszej sprawie wobec faktu, że pozew został złożony w dniu 16 listopada 2015 roku, zatem przed dniem wejścia w życie nowej taryfy kosztów adwokackich. Kwotę należnych przedstawicielowi kosztów postępowania należało podwyższyć o 192 zł to jest opłatę od pozwu o uchylenie obowiązku alimentacyjnego uiszczoną przez T. J. (1).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.